אגרא דכלה — אמור

אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם וכו' (ויקרא כא א). הנה האמירה הראשונה לא פורש מה אמר, אם הכוונה על מה שאמר אחר כך לנפש וכו', הנה זה הוא מאמר בפני עצמו ואמרת אליהם. הנה הוא לדעתי להיות יש חשש כאשר יראו הכהנים שהם נצטוו מצות יתירות ולהתנהג בקדושה יתירה משאר ישראל, לבל יתגאו מול ישראל שהם קדושים יותר מהם, לזה באה להם האמירה מקודם להקדמה שהם בנ"י אהר"ן. וזהו אמור אל הכהנים בני אהרן שהם בני אהרן, זה יהיה להם האמירה, להורות כי לא בזכותם וקדושתם היתירה זכו לכל זה, רק זכות אהרן שבניו יהיו גדולים במצות קדושת יותר מישראל, ואם כן מה להם להתגאות בדבר שלא עמלו בו:

או יאמר מעין הנ"ל (ויקרא כא א), אמור להם שהם בני אהרן ומחוייבים לילך בדרכי אביהם שהיה איש חסיד ורודף שלמונים, והלך לקטן שבקטנים לבקש שלום ולא היה מתגאה. וגם כשאמר לו משה קרב אל המזבח (ויקרא ט ז), היה בוש ומתייירא, עד שאמר לו משה לכך נבחרת (תו"כ ט ז). כן הם לא יתגאו ויתגדלו במעלתם, רק אדרבא יהיו בושים ומתייראים שלא יפגמו קדושתם ח"ו:

או יאמר על פי מ"ש בספר חסד לאברהם שהרבה לדבר נגד המתפלספים בחקירות על האמונה, שאמר שאין מן הצורך לזה לאיש הישראלי, כמו שאינו מן ההכרח לצורף לידע מהיכן מוצא הכסף ומאין בא, כי ענין הזה לא יוסיף ולא יגרע בשם התאר שלו צור"ף, רק ענין התואר שלו צורף הוא כאשר יתגדר במלאכתו לעשות כלי יפה, וביותר שיתגדל יופי הכלי, תוגדל שמו בתואר צור"ף מופלא. כן הדבר בתאר איש הישראלי אשר הוא כאשר מתנהג במלאכתו בתורה ועבודה בלי נטות ימין ושמאל, ולא יגדל שמו בתאר ישרא"ל כאשר יחקור בחקירה האנושית על אלקות וכיוצא, רק יניח הדבר על האמונה ויתגדר במלאכתו בתורה ועבודה יותר ויותר מה שבחוקו לעשות, לזה יקרא איש הישראלי השלם, זה תוכן דבריו להמשכיל. וכאשר תתבונן בענין הזה תבין בכמה מקומות בתורה מה שאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם. דואמרת אליהם מיותר. אך הוא במקום שיש חשש שיבואו לחקירות, אמר הוא ית' ואמרת אליהם שהם בני ישרא"ל שהוא תאר המיוחד להם, לא לבם ילך בזה, והולך בתו"ם (כישראל אביהם יעקב איש תם) ילך בטח, דוק ותשכח. והנה בכאן גם כן תוגדל החקירה למה עשה הש"י ככה שהמת יהיה טמא ויטמא את החיים, ומה פשע המת אשר פקד עליו הצור תמים לאסוף נשמתו. והנה המשכילים בחכמה ידעו תבונות, אך אשר הוא ריק מהחכמה יבא לשיבוש הדעת בחקירה ויפול לספיקות. לזה אמר להם בהקדמה גם כן שזה תוארם בני אהר"ן (ויקרא כא א) אשר בשלום ובמישור הלך (מלאכי ב ו), כן גם כן לא תגדל שמם התוארי בנ"י אהר"ן כאשר ילכו בגדלות החקירות, רק שמם יתגדל כאשר יתנהגו בקדושת אהרן, הבן מאד:

ועוד אפשר לרמז בתורתינו הק' הוא דאמרו בגמרא (יומא ע"א ע"ב) מעשה בכהן גדול שיצא בשלום מבית קודש הקדשים וליווהו כל העם לביתו, וכאשר ראו אחר כך את שמעיה ואבטליון הלכו אחריהם, וכאשר באו שמעיה ואבטליון ליטול רשות מכהן גדול, אמר להם ייתון בני עממין לשלם, (הונם בדברים להיות שהיו גרים מבני העמים), והשיבו לו ייתון בני עממין לשלם דעבדו עובדא דאהרן (שהם רודפי שלום כאהרן), ואל ייתון בני אהרן לשלם דלא עבדי עובדא דאהרן להיות רודפי שלום. נמשך מזה (ויקרא כא א) ואמרת אליהם לנפש (יקרה וקדושה כמו שמעיה ואבטליון), לא יטמא (לא ידמה בעיניהם לטומאה), בעמיו (בשביל עמיו היינו על שבא מבני עממין, כיון שהוא נפש קדושה שבאה אל הקדושה וגדלה מעלתה:

או יאמר מעין האמור, דידוע דעל ידי כעס וקצף מסתלק הנפש כמו שאמרו רז"ל. וזה שנרמז (ויקרא כא א) לנפש, (היינו לנפש היקרה שבכהן), לא יטמא בעמיו (בשביל שיתקצף ויאמר לאיש שהוא מבני עממין, וליכא מידי דלא רמיזי באורייתא: (כעת לא מצאתי יותר חבל על דאבדין):